

ÓNZE KRUISWEG HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, wie bij het volgen van Jezus het kruis niet op zich neemt, kan Zijn discipel, dat wil zeggen Zijn volgeling en leerling, niet zijn. Luk. 14:27 – *“En wie zijn kruis niet draagt, en Mij navolgt, die kan Mijn discipel niet zijn.”*

Jezus wandelde op de kruisweg. Hij bewandelde de weg van vernedering en zelfverloochening. Wie niet bereid is om deze zelfde weg af te leggen bij het navolgen van Jezus, wandelt in feite op een andere weg. Dan wandelt men niet op de kruisweg. Immers, er is geen bereidheid om het kruis van Jezus op de schouders te nemen.

Het kruis van Jezus dragen wil niet zeggen, dat men áán het kruis voor zondaren dient te sterven. Dat ontzagwekkende, grote Offer kon en moest alleen de eniggeboren, schuld- en zondeloze Zoon van God brengen. Het betekent wél, dat men zich identificeert met Jezus' Offer van bereidwilligheid. Jezus verliet Zijn hoge positie in de hemel, teneinde de positie van een slaaf in te nemen en aan de mensheid dienstbaar te worden. Om vervolgens in gehoorzaamheid ook nog die allerhoogste Prijs te betalen, welke de verheven Vader in de hemel van Hem verlangde. Namelijk het prijsgeven van Zichzelf voor het verloren mensdom.

Het kruis van Jezus dragen betekent bereidheid tot het wandelen op de weg van verdraagzaamheid en volharding en verdrinkingen van welke aard dan ook. Het betekent om tot zelfverloochening en vernedering bereid te zijn. Het betekent dat men niet op z'n strepen gaat staan en hecht aan eer, positie en macht. Het betekent dat men bereid is om het eigen ego prijs te geven. Kortom, zelfverloochening wil zeggen, niet het beste voordeel voor jezelf zoeken, maar juist voor de ander.

Dát deed Jezus! Fil. 2:3-8 – *“Doet geen ding door twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de een den ander uitnemender dan zichzelf. Een iegelijk zie niet op het zijne, maar een iegelijk zie ook op hetgeen der anderen is. Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was; Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn; Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.”*

De gereviseerde Leidse vertaling zegt: *“Niet in twistgierigheid en ijdelheid, maar ootmoedig tegen elkander opziend, niet lettend op uw eigen belang, maar ieder ook op dat van den ander. Laat dezelfde gezindheid onder u zijn als in Christus Jezus was, die, hoewel hij Gods gestalte had, er niet aan dacht de gelijkheid met God door roof zich toe te eigenen, maar zichzelf ontdeed van de heerlijkheid, door een knechtsgestalte aan te nemen en uiterlijk aan een mens gelijk te worden. In de gedaante van een mens aangetroffen, vernederde hij zich en werd gehoorzaam tot den dood, ja, den dood des kruises.”*

Eigenlijk willen mensen liever niet op deze weg wandelen. Van nature strelen wij liever ons ego. Van nature ontvangen wij liever respect en eer. We willen niet de laagste plaats innemen en we willen niet voor elkaar onderdoen. En bij meningsverschillen willen wij altijd gelijk hebben. Zelfverloochening en vernedering komt oorspronkelijk niet in ons woordenboek voor. Maar als de bereidheid hiertoe bij ons blijft ontbreken, zullen wij ook de geestelijke genezing en gezondheid missen. Zegeningen die Jezus juist aan het bewandelen van deze weg heeft verbonden.

Zo was het in het begin ook bij Naäman de Syriër. Ik zeg met nadruk *“in het begin”*, want uiteindelijk was hij toch tot zelfvernedering bereid, zodat hij genezing van zijn melaatsheid (typebeeld van zonde en onreinheid) kon ontvangen. Jezus vestigde hier de aandacht van Zijn toehoorders op. Luk. 4:27 – *“En er waren vele melaatsen in Israëel, ten tijde van den profeet Elisa; en geen van hen werd gereinigd, dan Naäman, de Syriër.”* Er waren in de tijd

van Elisa nogal wat melaatsen in Israël, zei Jezus. Maar slechts één genas, Naäman! Omdat hij wél tot vernedering bereid was (en blijkbaar de anderen niet).

Zoals gezegd was ook Naämans hart niet zo maar bereid tot vernedering. En wij zullen dat ook niet zijn! Naäman en ook wij zijn van nature liever hooggeëerd en van hoog aanzien. 2 Kon. 5:1 – *“Naäman nu, de krijgsoverste van den koning van Syrië, was een groot man voor het aangezicht zijns heren, en van hoog aanzien; want door hem had de HEERE den Syriërs verlossing gegeven; zo was deze man een strijdbaar held, doch melaats.”*

Naäman was hooggeëerd, máár melaats! Ziek! Het zou niet lang meer duren, dat hij uit de gemeenschap verstoten zou worden. Want dat was het gebruik in die tijd. Daarom....., wát hebben we er aan om een groot man of vrouw te zijn, om een strijdbare held te zijn en van hoog aanzien (en dat alles in de ogen van mensen en niet in Gods ogen), doch innerlijk melaats en dus zondig en daarom verdoemd?

Dat Naäman's eerste reactie op het bericht, dat hij in Samaria genezing kon vinden een puur menselijke was, is zó herkenbaar. Want wat dacht en deed hij? Hij laadde zijn wagens vol met goud, zilver en kleding en dacht zo zijn genezing te kunnen kopen (2 Kon. 5:5). Wellicht is het beter om hier het woord 'afkopen' te gebruiken. Zo handelen mensen immers vaak: *“Ik heb positie, macht, geld, invloed, connecties! Ik kan dit en dat! Ik zal zus of zo! Ik zal dat alles aanwenden om van mijn problemen af te komen!”* En de Almachtige Here God laat men vervolgens links liggen.

Ook Naäman's tweede reactie was zo herkenbaar. Want inmiddels was hij er achtergekomen, dat hij zich niet bij de koning moest vervoegen, maar bij de profeet Elisa. Dus reisde hij naar Elisa en stond voor diens huisdeur. En Elisa gaf hem bij monde van een boodschapper de raad om zich zevenmaal in de rivier de Jordaan te wassen (2 Kon. 5:9-10). Daarna zou hij genezen en weer rein zijn. Naäman werd zéér toornig, zegt de bijbel in de verzen 11-12, want meteen voelde hij zich onheus bejegend en tekort gedaan: *“Weet die Elisa eigenlijk wel wie ik ben? Ik ben notabene de opperbevelhebber van de Syrische legers. Had hij niet zelf persoonlijk naar buiten kunnen komen? Had hij niet met zijn handen over de zieke plekken moeten strijken? Zijn er in Damaskus in Syrië niet veel betere rivieren te vinden dan dat smalle, modderige stroompje, dat ze Jordaan noemen? Moet ik mijzelf, een groot generaal, zó vernederen?”* En grimmig ging hij weg.

Naäman had niet de juiste, geestelijke blik. Omdat trots hem in de weg stond. Hij had geen idee hoe hij van zijn onreinheid kon worden verlost en geen idee dat Elisa's advies van God kwam. Als God adviseert om je in de Jordaan te wassen, doe dat dan. Want het gaat Hem om de genezing van je ziel, hetgeen Hij ons toont in de betekenis van de naam Jordaan, in het Hebreeuws *“Jardeen”* (יַרְדֵּן). Dit woord is afgeleid van het werkwoord *“jaarad”* (יָרַד), dat *“af dalen, neerdalen, neerzinken”* betekent. Gods advies om van onreinheid genezen te worden, is bereid zijn tot zelfloochening en zelfvernedering. Daal af van die hoge troon, waarop je recht meent te hebben, en belijd je zonden. En doe dat dan zevenmaal. Zeven is het getal van goddelijke volkomenheid, met andere woorden, in Gods ogen een volmaakte belijdenis! Dán volg je Jezus op de kruisweg. Beslist zal dat niet gemakkelijk zijn. Want wat zullen de mensen wel niet van je denken? Het kan zelfs een doodservaring voor je zijn. Maar het gaat wel om je geestelijke gezondheid! Om eeuwige behoudenis!

Toen Naäman dit deed, na zich uiteindelijk tóch door zijn knechten te hebben laten overhalen, werd hij genezen. Hij klom af (bedenk dat ook hier dat werkwoord *“jaarad”* is gebruikt) in de Jordaan, waste zich zevenmaal en werd gezond. 2 Kon. 5:14 – *“Zo klom hij af, en doopte zich in de Jordaan zevenmaal, naar het woord van den man Gods; en zijn vlees kwam weder, gelijk het vlees van een kleinen jongen; en hij werd rein.”*

Naäman werd gezond omdat hij uiteindelijk tóch bereid was om zichzelf te vernederen. Dit mogen ook wij ontvangen. Want geestelijke gezondheid is het geschenk dat Jezus ons geeft als wij Hem op de kruisweg, op de weg van zelfverloochening en vernedering volgen. Als wij Hem gehoorzaam op déze weg volgen, dan worden wij geestelijk gezond. Want Jezus ging deze weg éérst. Hij opende deze weg voor ons door Zijn gehoorzaamheid aan God de Vader en Zijn bereidheid om Zich te laten vernederen tot in de dood. Daardoor werd de Voorhang in de tempel gescheurd als een symbool, dat voortaan de weg naar het Allerheiligdom in de hemel ook voor ons is geopend. Nu mogen wij, wanneer wij maar willen, via deze verse en levende kruisweg tot God de Vader naderen. En ook Jezus als onze hemelse Hogepriester zal daar zijn om ons te zegenen. Hebr.10:19-22a – *“Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; En dewijl wij hebben een groten Priester over het huis Gods; Zo laat ons toegaan.....”*

Geliefde broeders en zusters, moge de Heiland u en mij deze week zegenen en helpen om deze weg te bewandelen. Amen.